

Publicerad 2008-01-09 21:17 av von ilvingen

Jag saknar att kunna se, säger den blinde

Nu är det dags att gå vidare, säger han,
vecklar ut sina ben, sträcker på armarna
och sätter huvudet rätt.

Reser sig och går ut över slätten,
med endast horisonten som mål.
Skuggan följer hans andetag och ber
att livet behandlar honom väl.
Där han går talar han om rosor och flanell,
om fontäner som sjuder av vin och
sängar mjuka som bomull.

Där han går rinner inga tårar,
hoppet leder honom rätt.
Du missar ingenting som du
inte har upplevt säger han till
en enträgen liten figur vid en vindträgen avgrund.

Jag saknar att kunna se, säger den blinde.
jag saknar att få se min älskade.

Du saknar det du gått miste om,
säger vandraren, men du saknar
inte din älskades närvaro,
det gör dig till lyckligt lottad.
hon finns vid din sida utan att svika.
Se henne så som hon ser ut i ditt inre.
Hon är din skyddsängel vid din sida, vare sig du ser henne eller ej.

snart faller regnet över vandrarens
kraftiga rygg av levande lavendel.
Han plockar fram sina vingar,
skruvar fast vad han äger och flyger sin väg.

Han flyger hem.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren von ilvingen med Poeter.se id #20426 innehar upphovsrätten